

VŠECHNO DOBŘE DOPADNE

Česká republika, 2022, 79 min

Žánr: dokumentární

Česká premiéra: 9. 2. 2023

Verze: česky / anglické titulky

SYNOPSIS

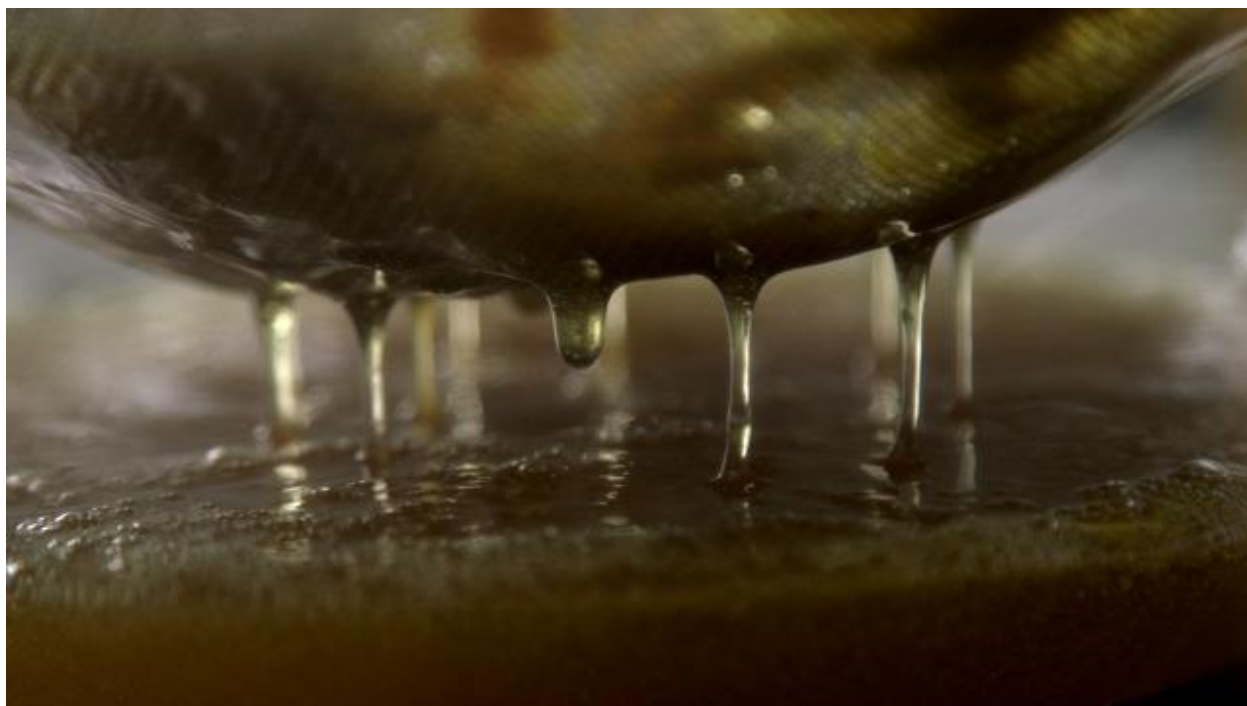
Včelí královna neboli matka, trubci a dělnice. Pracovitost, pospolitost a nezištnost ve jménu funkčního společenství, v němž nezbyvá prostor pro egocentrismus. Poetická esej líčí fascinující svět včelích úlů, jejichž uspořádání dává za příklad lidské společnosti. Díky pozorování hmyzu, rozhovorům se včelaři, i odkazům z knihy Radomila Hradila „Včely a jejich svět“ se dozvídáme, že včela, jakožto objektivně nejdůležitější stvoření na Zemi, se stala ohroženým druhem přičiněním lidstva, jehož chamtivost a sobeckost může dospět k jeho zániku. Je však zřejmé, že pro Zemi vše dobře dopadne, ať už s lidstvem, či bez něj...

Scénář a režie: Miroslav Janek

Střih: Tonička Janková

Producent: Jan Macola

Zvuk: Vladimír Chrástil, Michael Míček

Z ROZHOVORU S REŽISÉREM Miroslavem Jankem

Je pravda, že slyšet včely znamená slyšet hudbu?

Jeden z včelařů ve filmu mi říkal, že v zimě kontroluje včelstvo trubičkou, kterou strčí jedním koncem do úlu a druhým do ucha. A naslouchá. Když to tam krásně bzučí – on tomu říká symfonie – tak je všechno v pořádku. Jednou mi to nechal poslechnout a je to opravdu úchvatné. Akorát se potom tou trubičkou vydala jedna včelka k mému uchu, tak už jsem pak poslouchat přestal. Ale je to fascinující, protože spousta lidí má dojem, že včely v zimě zalezou a spí. Ale ony tam žijí a makají, žijí v takovém chomáči, zahřívají se pohybem a medem a chrání svoji matičku, která je uprostřed v teple. Je tam třeba 30 stupňů, i když je venku mínus 10. Když se začnete o včely zajímat a něco si o tom přečtete, táhne vás to dál a dál a už vůbec nerozumíte tomu, jak je něco takového možné.

Dokumentarista se ale nesmí nechat zatáhnout úplně, nebo se pletu? Jsou tam nějaké hranice...

O včelách víme jen 50 % toho, co by se dalo vědět. Takže tam hranice je. Ale proč by se dokumentarista nenechal vtáhnout až úplně za hranice? Vždyť to musí.

Co vás na včelách nejvíc fascinuje?

Asi bych si vybral to, jak se včely dovedou domluvit. A jak dovedou fungovat a myslet na společenství a nemyslet na sebe. A druhá věc je to, že dělají všechno pro společenství. A na tom co budou dělat, se dovedou domluvit. Ne královny, ale dělnice.

Mě fascinovalo téma snubního proletu a oplodnění královny. Nevěděla jsem, že existuje trubčíště, a že si včely dávají rande někde, kde nikdy nebyly, ale trefí tam.

Zajímavé je, že se to rande odehrává v několika krychlových metrech vzduchu asi 20 metrů nad zemí a údajně jsou tahle místa stejná po staletí, tisíciletí.

Je tam spousta neuvěřitelných dějů. Například, když se včely vyrojí, někde se pověsí na větev a několik průzkumnic vyrazí do terénu hledat nový domov. Pak se vrací do chumlu, něco tam zatancují a včely se rozhodnou, jaká nabídka nového prostoru je nejlepší. Říkám to a končím, protože o tomto jevu mám tři centimetry tlustou knihu. Už jen nad tímhle zůstává rozum stát.

Roj je ve filmu popisován jako posvátná chvíle. Pro lidi to ale bývá katastrofa.

To se vyvíjí. Pro staré včelaře začátkem 20. století bylo údajně rojení znamením, že je včelstvo zdravé a krásné, a jeden soused říkal druhému: „To se ti to pěkně rojí!“ Pak to postupně přešlo do ziskuchtivého modu. Včelaři dnes nejsou rádi, když se jim včely rojí, protože přichází o včelstvo, o pracovní sílu.

[Proč dokument vzniká až ve střížně? A v čem se mohou lidé od včel učit? Poslechněte si celý rozhovor, který s autorem dokumentu vedla Lucie Výborná v pořadu Českého rozhlasu.](#)

MIROSLAV JANEK

VYBRANÁ FILMOGRAFIE

- 2018 Markéta chce taštičku
- 2016 Normální autistický film
- 2015 Filmová lázeň
- 2014 Olga
- 2013 Tajemství rodu
- 2012 Umanutá
- 2010 Andrej Krob na tahu
- 2007 Občan Havel
- 1998 Hamsa, já jsem
- 1996 Nespatřené
- 1984 Městečko ve vesmíru

Český režisér, kameraman a střihač se narodil v roce 1954. Natočil více než dvě desítky dokumentů a téměř čtyřicet krátkých filmů. V 70. letech pobýval v emigraci v Německu, od roku 1980 pracoval v USA jako střihač a kameraman. Sám tam natočil kolem deseti autorských nezávislých filmů (Visitor, Heroes, Little City in Space, Now I lay me). Spolupracoval se slavným režisérem Godfreyem Reggiem jako střihač na celovečerních dokumentech Qatsi trilogie: Koyaanisqatsi, Powaqqatsi, Naqoyqatsi a krátkometrážním Anima mundi. Pracoval i s hudebním skladatelem Philipem Glassem. V 90. letech pobýval dva roky v Itálii. Je držitelem dvou Českých lvů za nejlepší dokument. Všechny filmy režiséra Miroslava Janka stříhá více než dvacet let jeho žena střihačka Tonička Janková. Od roku 1998 vyučuje na pražské FAMU.